

## СЕКУНДА ПОДИХУ

Над жовто-кольоровими зернистими полями,  
Під сонечком, котре замінює нам ночі днями,  
Там високо над рівнем серця того, що тремтить,  
Ніколи людством ні на роки довгі ні на мить  
Цінитися секунда подиху не перестане,  
Що у грудях, не раз буває, боляче щемить...

Існуємо... Так під очима Бога всі живемо...  
Щодня своєю доленькою мовчки хрест несемо,  
Та боязно чекаємо кінець свого буття...  
Повітря навздогін ми підставляємо серця!  
Безсилі щось покращити за кроком крок ідемо,  
Швидкою чергою, переступаючи життя!

Важлива подиху секундочка відповідальна!  
І ризикує кожна з них назватися «прощальна».  
Так встигнути багато треба за секунди ці!..  
Кохану руку ще раз потримати у руці...  
Батькам сказати "вибачте за ту дорогу дальню..."  
Біду у вбогого десь прочитати на лиці.

Ні, не на те, що тліє марнувати дні нам треба!  
Що досягнути зможе тільки до початку неба,  
Там, за яким так прагнемо пізнати майже все!  
Туди всі наші цінні скарби час не понесе...  
У змозі залишатися людиною потреба...  
Що назбирає совість наша те і віднесе...

Не руйнувати все, що дихає завдання наше.  
Не позбавляти права жити! Думати інакше...  
Чому ж так озвірили, люди, наші душі тут?!  
Невже за нагороду мізерну, що подадуть?  
Нам би навчитися не поділяти «наше» з «вашим».  
Навчитись би як подиху секунду бережуть!

Галина Гаврилюк, 1 травня 2020

[www.galynagavryliuk.com](http://www.galynagavryliuk.com)

